

RAPORT NARATIV - BURSA ERASMUS FRANKFURT AM MAIN, GERMANIA

Ma numesc Ragobete Claudia si sunt studenta a Universitatii de Medicina si Farmacie “Victor Babes” Timisoara, Facultatea de Medicina Generala.

In anul universitar 2011-2012, anul V, am beneficiat de o bursa Erasmus de 10 luni in Frankfurt am Main, Germania.

Prin acest raport, incerc sa va impartasesc cate ceva din experienta pe care am trait-o in Germania, atat din punct de vedere didactic cat si al timpului liber. Acum un an nu stiam nimic din ceea ce inseamna modul de viata, modul de lucru, viata de student intr-un oras strain, intr-o tara straina. Sper ca acest raport sa fie de folos viitorilor mei colegi, care vor beneficia de o bursa Erasmus in Frankfurt.

Orasul. Frankfurt am Main este cel mai mare oras din landul Hessen, bine cunoscut pentru cele 3 caracteristici ale sale: finantele (capitala financiara a Germaniei), comertul (targul anual Messe Frankfurt) si transportul (Aeroportul International Frankfurt - cel mai mare aeroport german, pe locul 8 in lume). Orasul este situat pe raul Main si are un numar mare de “zgarie –nori”, printre care se numara si Turnul Commerzbank - fiind cea mai inalta cladire din Europa.

Printre institutiile importante de cultura germana se numara si Universitatea Johann - Wolfgang - Goethe Universitat, Universitate la care am avut si eu privilegiul de a studia timp de 10 luni.

Primele zile in Frankfurt. In ceea ce priveste facultatea, mi-a placut faptul ca impreuna cu scrisoarea de acceptare din partea Universitatii gazda am mai primit prin posta o brosură care cuprindea toate etapele prin care avea sa treaca un student Erasmus, de la primul pana la ultimul contact cu orasul, facultatea, cazarea, si tot ceea ce tinea de sederea unui student strain intr-o tara si un oras strain lui. Ajunsa in Frankfurt am constat cu bucurie, ca totul se rezolva intr-un mod civilizatat si organizat. La facultate inscrierea a durat cam 10 minute. Totul merge pe baza de programare, astfel studentii nu sunt nevoiti sa stea la rand, sa se inghesuie, sau isi piarda ore in sir stand la rand doar sa semneze un contract. Toate actele sunt pregatite iar la sosire trebuie doar sa prezinti documentele de acceptare si sa semnezi contractul. La fel si la banca, Burgeramt sau la camin. Vrei sa deschizi un cont la banca, trebuie sa iti faci programare. La Burgeramt este dat dreptul de sedere in tara, obligatoriu pentru toti cetatenii straini care doresc sa petreaca mai mult de 3 luni in tara gazda.

Camin. Am locuit in caminul oferit de Universitate. Despre conditiile din camin, nu am decat cuvinte de lauda. Incep prin a spune, ca nu se putea intra in camin, fara cheie, de asemenea fiecare etaj avea nevoie de cheie- fapt care mie personal imi conferea siguranta. Camerele erau camere pentru o singura persoana, mobilate si dotate cu tot ce avea nevoie un student. Baia era comuna, la fel ca si bucataria. (aproximativ 10 camere la o baie si o bucatarie). In caminul in care am locuit eu exista o sala de fitness, sala de pian, sala cu masa de biliard si tenis de masa, pe langa sala de masini de spalat si uscatoare care se gaseau in majoritatea caminelor. De asemenea nu trebuia sa stai lunar la rand sa platesti caminul. La inceputul anului se dadea contul iar lunar prin debit direct facultatea isi retinea chiria. Pentru facilitatile extra (sala fitness/pian) se platea o garantie simbolica si astfel se obtinea cheia de la sala respectiva. Bani se primeau inapoi la inapoierea cheii. La fel si pentru camera de camin, s-a platit o garantie si dupa predarea camerei se primea in cont suma depusa, daca se preda camera in conditii corespunzatoare, sau se retineau o parte din bani daca camera nu era predata in conditiile in care s-a primit. Acest lucru mi s-a parut foarte bun, deoarece studentul era motivat sa aiba grija de camera ca si cum ar fi a lui, sa nu sparga mobilierul, geamuri sau usi si sa lase camera in conditii bune.

Camera de camin

Caminul

Bucataria din camin

Goethe Cardul. Alt avantaj a fost acela, ca studentul, indiferent ca era student strain sau german, la inscriere la Universitate, primea un card- Goethe Card. Bineinteles ca exista o taxa semestriala pentru acest card, dar dupa pararea mea, a meritat pe deplin. Cu acest card se beneficia de gratuitate la toate mijloacele de transport in comun din tot Landul, nu doar din oras, inclusiv la trenuri. Tot cu acest card studentul avea gratuitate in gradina botanica (in mod normal aprox 4 euro pt studenti), unde se mai orgnizau tot felul de evenimente, si reducere de aproximativ 50 % la restul obiectivelor turistice.(muzee, gradina zoologica, main tower si la orice obiectiv care percepea taxa de intrare). Cardul mai era de folos si la biblioteca Universtatii, de unde se puteau imprumuta carti doar pe baza acestui card. De asemenea se putea incarca cu mici sume de bani care se puteau folosi pentru a plati masa la cantina sau pentru a xeroxa sau imprima cursuri in campusurile universtatii. Cu codul de pe card, si propria parola te puteai loga la calculatoarele din biblioteca. In toate campusurile exista de asemenea internet wireless care se putea accesa printr-o parola care se primea pe mail. Fiecare student avea propria lui adresa de mail pe serverul universitatii.

Din punct de vedere **didactic**: Universitatea din Frankfurt are planul de invatamant altfel impartit decat il avem noi, si anume:

- studentii la medicina fac tot 6 ani, dar anul 6 este an practic- adica timp de un an studentul este impartit modular pe diverse sectii unde isi desfasoara activitatea- practic face tot ce face un medic rezident, dar sub supravegherea acestuia. In primii 5 ani sunt cursuri, stagii si seminarii.
- Prima jumatate a semestrului se fac doar cursuri de dimineata pana seara, iar in a doua jumatate a semestrului se fac doar stagii.

Cursuri: In cele 2 luni de cursuri se tin cursurile de la toate materiile din semestrul respectiv. Cursul dureaza cate 45 de minute, dupa care este o pauza scurta de 5- 10 minute dupa care fie continua cursul inceput, fie se trece la alta materie. Sala de curs este aceeaasi, profesorul fiind cel care vine in sala de curs. Cursurile sunt prezentate in format power point si sunt interactive, incurajand astfel studentul sa citeasca in avans pentru a fi pregatit pentru cursul respectiv. Pentru examene exista tematica pentru fiecare materie in parte. La majoritatea materiilor profesorii cereau doar materia din cursuri, care de asemenea era bine structurata - scurta si la obiect. Ce mi-a placut de asemenea este ca pentru examene nu a existat Bibliografie, ci doar tematica. Studentul avea posibilitatea de a invata din ce dorea: carte- indiferent de editura, cursuri, internet, si nu era obligat sa invete dintr-o carte anume.

Biblioteca Biblioteca era foarte bine dotata si se puteau imprumuta carti cu ajutorul Goethe Cardului. Termenul limita de predare al cartilor era de 30 de zile. In biblioteca erau de asemenea salile de lectura, salile de internet, copiatoare si imprimante. A fost mereu o atmosfera linistita si propice pentru invatare. Langa biblioteca era si o librerie care avea carti de medicina pentru toate specializarile, de la toate editurile. In fiecare saptamana erau reduceri la anumite carti si daca aveai noroc puteai sa gasesti o carte redusa de la 100 de euro chiar la 20 de euro.

Sala de curs

Sala de lectura

Examenele erau toate într-o zi. Adică, pentru examen studentul se înscria online prin contul de internet și astfel își alegea materiile pe care dorea să le scrie în sesiunea respectivă. Înscrierea se făcea cu aproximativ o lună înaintea datei de examen, data care era afișată pe site-ul universității, data comună pentru toți cei 6 ani. După înscriere se primea confirmarea pe mail care se lista și se prezenta în ziua examenului împreună cu Goethe cardul. Pe baza acestora se primea grila de examen. Grilele se găseau toate într-o carte pe care studentul o primea după intrarea în sala de examen iar studentul rezolva doar grilele pentru materiile la care s-a înscris. În funcție de materie erau între 10 și 40 de grile per materie, și se calcula cam 1 minut 30 per întrebare. După rezolvarea grilelor se predau atât rezolvarea cât și cartea de grile. Rezultatele se afișau după aproximativ 1 lună pe site-ul universității, în tabele - nu cu numele studentului, ci numărul matricol, nota și procentul obținut.

Practica se desfășura în Universitätsklinikum. Universitätsklinikum era spitalul, de fapt campusul de clinici care se găsește pe malul Mainului. Este compus din clădirea principală care este un fel de Județean de la noi, clădire cu 11 etaje în care se găsește centrul de informații, etajul cu salile de operație, urgentele, radiologia și anumite secții de Medicină Internă. În jurul acestei clădiri sunt diferitele clinici (ginecologie, dermatologie, medicină internă, oftalmologie, orl și restul), astfel toate sunt în același loc.

Planul Clinicii

Practica se desfășura modular în Universitätsklinikum și era un program de 8-10 ore pe zi. Studentul se prezenta pe secția pe care a fost repartizat (ora 8 dimineața pe secțiile de interne, dermatologie, orl, oftalmologie, neurologie, și 7 dimineața pe secțiile chirurgicale: chirurgie pediatrică, chirurgie, chirurgie maxilofacială, neurochirurgie etc). Un student îndeplinea aceleași sarcini ca un medic rezident.

Am să vă povestesc o zi în clinică: La 7 respectiv 8 în funcție de secție., trebuia să fiu prezent pe secția respectivă. Ajunsă acolo mă schimbam în costum de spital, pe care ei îl puneau la dispoziție. Toți membrii spitalului de la brancardieri, infirmiere, asistente și medici erau îmbracați la fel. Apoi începea raportul de gardă, care dura cam 30 de minute. După raportul de gardă în general începea vizita. În funcție de secție recoltările și montarea flexulelor se făceau înainte de raport, fie după raport înainte de vizită. Vizita dura până și 4 ore pe o secție de interne. Pe ramurile chirurgicale vizita dura cam 30 – 45 de minute. Vizita pe o secție de interne decurgea în felul următor: medicii se deplasau pe coridorul clinicii cu un laptop care era conectat la sistemul lor de date. În fața fiecărui salon discutau cazul respectiv (clinic, examene de laborator, imagistică) de la internarea cazului până în prezent, după care intrau în salonul respectiv și discutau cu pacientul. Îi explicau pacientului tot ce ținea de sănătatea lui, tot ce i s-a făcut și tot ce urma să i se facă. Pacientul era informat asupra tuturor investigațiilor, atât verbal cât și printr-un consimțământ informat scris. Acest consimțământ care avea cam 5 pagini cuprindea tot ce trebuia să știe pacientul. Care este procedura care îi se efectuează, ce presupune, riscurile și complicațiile posibile, cât și 10 întrebări pe care ei le considerau esențiale înainte de efectuarea oricărei mici intervenții, urmată de data și semnatura pacientului. După terminarea vizitei medicii aveau de scris fișele pacienților, schemele de tratament, ieșiri, internări etc. În jurul orei pranzului aveam 30 de minute pauză în care puteam să mergem la cantină să luăm prânzul. Cantina de asemenea se afla în campusul clinicii. Preturile pentru angajați sau studenți erau foarte mici, astfel un prânz era aproximativ 2-3 euro.

Ce m-a impresionat a fost faptul ca ei aveau un program de “scolarizare” continua. Existau asa zisele “sedinte cu radiologia”. Fiecare medic care avea o nelamurire in ceea ce privea CT sau RMN unui pacient, putea sa fie informat asupra imaginilor intr-o sedinta care se tinea de aproximativ 3 ori pe saptamana de catre profesorul de radiologie din clinica. Medicul trimitea in ziua respectiva datele pacientului iar la acea sedinta erau proiectate imaginile si era discutat cazul, atat din punct de vedere clinic cat si imagistic. In general de sectii se ocupau medicii rezidenti, specialistii sau profesorii venind doar la vizita mare.

Intrarea principala

Holul spitalului

Imagine din holul spitalului cu curtea interioara

Salile de operatie

Inainte de a ajunge in clinica ma gandeam cu frica la zilele care ma vor astepta. Oare cum se vor comporta medicii cu noi, mai ales ca eram studenti straini. Ajunsa in spital am constat cu bucurie ca nu se facea diferenta intre un student german si un student strain. Mai mult, medicii au fost foarte amabili cu studentii. Ne prezentau drept colegii lor la pacienti, erau mereu dispusi sa ne invete lucruri noi sau sa ne explice unde aveam nelamuri. Spre surprinderea mea medicii, chiar si rezidentii de anul intai erau foarte bine pregatiti si stapaneau foarte bine materia. Inainte sa plec cu aceasta bursa auzisem tot felul de zvonuri, cum ca in Germania ca si student se face foarte putina practica si ca “nu ai voie sa pui mana pe pacient”. Mie mi s-a confirmat total opusul. De

la anamneze, examen clinic, recoltari, flexule si pana la paracenteze, punctii pleurale, punctii lombare aveam voie sa facem noi ca si studenti.

Pe sectiile de chirurgie intram in operatii si nu doar ca si spectator, ci ei ne luau cu ei in operatie ca si ajutor. In sala de operatii cat si la orice alta procedura ei urmeaza protocoale bine stabilite pe care chiar nu le incalca. La intrarea in sala de operatie trebuie sa te prezinti, sa spui ca esti student si ca doresti sa participi la operatie si ei cu mare drag te primesc si iti si explica tot ce fac intraoperator.

Sala de operatie pentru Neurochirurgie

Mi-a placut ca a existat o relatie de colegialitate intre medici, medic rezident, medic specialist si profesor, aceeași atitudine avand-o si fata de studenti. Cu noi s-au comportat la fel ca si cu un coleg de-al lor, mereu amabili si bine intentionati.

De asemenea existau tot felul de cursuri si seminarii care erau atat pentru medici cat si pentru studenti, de exemplu de ecografie, medicina de urgenta si altele, atat in cadrul programului stabilit pentru materiile alese ca si studiu, cat si individual. Aceste seminarii si cursuri erau totdeauna concepute astfel incat sa fie stimulat studentul sa invete, sa gandeasca sau sa isi puna in aplicare cunostintele asimilate. (Prezentari de cazuri, roluri, manechin... etc....)

La inceputul anului a fost organizat si un curs de limba de o luna pentru studentii care nu erau atat de bine pregatiti din acest punct.

Am scris acest raport foarte detaliat, incercand sa cuprind cam tot ce am experimentat in cele 10 luni petrecute in Frankfurt.

Ma bucur foarte mult ca am avut ocazia sa beneficiez de aceasta bursa. Consider ca mi-a fost de mare folos, pentru a invata lucruri noi si a avea o imagine asupra modului de lucru si modului de viata, si mai ales a vietii de student dintr-o alta tara decat Romania. Ma bucur ca am putut invata din experienta altor Universitati.

Doresc sa multumesc Conducerii Universitatii noastre si domnului Profesor Motoc pentru increderea pe care au avut-o la acordarea acestei burse.

De asemenea doresc sa ii multumesc si doamnei Agnes Balint care a fost mereu alaturi de mine, si m-a ajutat de fiecare data cand am avut nevoie.

Va multumesc pentru rabdarea care ati avut-o sa cititi aceste randuri si sper ca nu v-au plictisit. Mult noroc celor care vor beneficia de bursa Erasmus.

Claudia